

Umbra lor

Alexandrina Spânu

UMBRA LOR

Patru nuci, coroană deasă,
ne-au ținut umbră la casă,
ne-au fost strajă peste ani,
la arșiță, la ploi, la furtuni;
sub ei am crescut noi mari,
și-am zburat în patru zări;
ne-am dus noi, apoi părinții,
tot de strajă stau semeții;
o, datoria ei și-au făcut,
doar atât cât s-a putut;
casa încet s-a șubrezit,
iar nucii au îmbătrânit,
rămași pe mâini lenevite,
fără drag, și simțăminte;
prea târzie acum căința,
tânguirea, deci neputința;
mi-a rămas doar întristarea,
și la Domnul să cer iertarea.

Alexandrina Spânu - SPERANȚE